

[Justitsministeren.]

målet er så, om man her har fundet det rette.

Til det ærede medlem hr. Ninn-Hansen vil jeg sige, at jeg ser virkelig ikke, hvilken glæde det ærede medlem har af at inddrage spørgsmålet om en ministers kritik af en ombudsmandsudtalelse i debatten. Der er vel ingen, der forventer, at alle, af hvem som helst i dette land, i enhver situation skulle være 100 pct. enig i en tilkendegivelse, ombudsmanden når frem til. Jeg tør da måske erindre om, at der efter min opfattelse ikke alle vegne var udelt tilfredshed med det resultat, ombudsmanden nåede til i den sag, han optog af egen drift, og som det ærede medlem omtalte, nemlig Blechingbergsagen. Man kan ikke forvente, at der under alle omstændigheder vil være fuldstændig tilfredshed. Ombudsmanden er også et menneske og derfor ikke hævet over kritik — det vil jeg næsten! tro han selv vil understrege.

Det ærede medlem hr. Ninn-Hansen gjorde derefter en bemærkning om forholdet mellem mit partis ordfører og mig, og jeg takker for venligheden, men må sige, at der bliver ingen broderstrid i denne sag.

Til det ærede medlem hr. Baunsgaard vil jeg sige, at det springende punkt i denne sag for mig er den vanskelighed, der opstår, når vi når til de små landkommuner, hvor administrationen helt er lagt i det folkevalgte elements hænder. Med hensyn til de større og de mellemstore kommuner, hvor man har lønede funktionærer, er en sidestilling med statsadministrationen åbenbart naturlig, men vanskeligheden opstår i de landkommuner, hvor det er det folkevalgte element selv, hvad enten det nu er en enkeltperson eller et udvalg, der varetager administrationen. Det er her, hensynet til det kommunale selvstyre kommer ind i billedet, og det er her, problemet om den rette afgrænsning rejser sig. Jeg synes nemlig, mit partis ordfører har ret, når han siger, at man ikke skal gøre det vanskeligere for de folk, der påtager sig det ofte meget brydsomme hverv, det er at administrere en mindre kommunes anliggender. Det er altså her, problemet findes, og det er herom, diskussionen i udvalget må komme til at stå.

Jeg nærer en alvorlig og velbegrundet

frygt for, at det ærede medlem hr. Storgaard helt har misforstået, hvad dette drejer sig om — det må jeg gøre, hvis jeg skal slutte ud fra den tale, det ærede medlem holdt. Jeg vil gerne sige til det ærede medlem, at det, ombudsmanden kan, og det, han skal, er at føre indseende med forvaltningen, føre indseende med, om der begås fejl eller forsømmelser. Ombudsmanden træffer ingen afgørelser; ombudsmanden omgør ingen afgørelser, truffet af nogen forvaltningsmyndighed. Jeg tror som sagt, det ærede medlem helt har misforstået det, og jeg beder det ærede medlem om at være meget opmærksom under udvalgsbehandlingen; så vil han blive belært om, hvad det drejer sig om.

Afsluttende vil jeg sige, at jeg tror, der forestår ombudsmandsudvalget et ikke betydeligt arbejde. Jeg er enig med det ærede medlem hr. Vagn Bro i, at det ville være lykkeligt, om vi inden alt for længe kunne afslutte arbejdet med ombudsmandsinstitutionens opbygning ved at gennemføre den udvidelse af hans kompetence til også at omfatte den kommunale forvaltning, hvorom enighed kan opnås. Men uden at træde nogen for nær må jeg nok tillade mig at sige, at bemærkningerne til det sagkyndige udvalgs forslag er relativt sparsomme, og derfor tror jeg, at ombudsmandsudvalget får adskillige problemer at tage stilling til, inden man kan sige, at arbejdet er afsluttet.

Per Hækkerup: Jeg takker den højtærede justitsminister for de delvise svar, han gav på de spørgsmål, jeg rejste. Jeg er helt klar over, at de spørgsmål må komme til behandling og drøftelse i ombudsmandsudvalget. Jeg er naturligvis enig med det ærede medlem hr. Vagn Bro i det ønskelige i, at vi kan gøre arbejdet færdigt inden for en overskuelig tid, men jeg må sige, at det unægtelig er mit indtryk — og det mener jeg også fremgår af min første tale — at vi ikke har fået en tilstrækkelig besvarelse af det sagkyndige udvalg, som ombudsmandsudvalget gav til opgave at få detaljeret belyst, hvorledes afgrænsningerne skulle være, således at kontrollen mindst muligt kom til at gribe ind i det kommunale selvstyre. Derfor mener jeg, at vi i ombudsmandsudvalget kommer til at fortsætte den drøftelse om afgrænsningerne, vi tidligere har været inde på.